

פנינים

ופרפראות נבחרים לפרשת השבוע "שבת הגדול"

*****

עורך: הרב יוסף ברגר

תלגובות והנצחות – לשיעורים והרצאות: pninim16@gmail.com 054 - 8455798 - ניתן לקבל את העלון במייל.

הלא הוא גיס: "איך אפשר למצוא להם פתרון למצוקתם בקניית התנור והגז?"

וכאן ממשיך איש שיחי ואומר: "לא שגיס הוא בעל יכולת, הוא גם אברך שמתמודד בפרנסת ביתו יום ויום, אך יהודים ערבים זה לזה, ומנסים ככל זאת לחשוב אחד על השני ולראות איך אפשר לעזור".

"גיס השב לרגע ואז אמר: אולי נסתכל באנשי הקשר שבמכשיר הטלפון שברשותי, אולי נמצא שם מישהו שיכולים לרתום אותו בכדי לעזור להם..."

הוא מדפדף ומדפדף בשמות שבמכשיר הטלפון, ולפתע הוא רואה: **יענקל** – תורם. הוא השב לעצמו: "מי זה האדם שרשום לי כאן, בעצם אני רשמתי, אך אינני זוכר מי זה?" ואז נזכר, שבעבר, הוא היה שותף לגיוס כספים עבור בית מדרש בבניה, וכנראה מאותה תקופה, רשום לו את אותו שם, אך הוא לא הצליח לזכור מי זה והאם בכלל הוא מכיר אותו, או שדיבר עמו אי פעם.

הוא אמר לעצמו: "אינני יודע מיהו, אך אם כתוב לי לצד שמו את המילה 'תורם', כנראה מישהו נתן לי אז את המספר ולא עשיתי עמו כלום, מה יכול לקרות, בא נתקשר ליענקל הוזה, ונספר לו דברים כהיותך, אולי הוא יהיה שליח טוב עבורם".

הוא התפלל לבוא עולם שיתן לו את המילים הנכונות, וחייג: "הלו, זה יענקל, שמי ישראל מנדלוביץ (שמות בדויים), אתה לא מכיר אותי, אבל כך וכך הסיפור, ישנה משפחה שהתנור בביתה כבר לא מתפקד והם מתקשים מאד בחיי היום יום וכו' וכו'..."

יענקל שומע ומפמיר: "אני עזרתי כבר הרבה בתמיכה של קמחא דפיסחא עבור כמה כוללים של אברכים, אני כבר מספיק נתתי, אין לי עוד יכולת, אני יכול לתת לך משהו קטן, אבל לא מעבר לזה..."

השיחה כמעט נותקה, ואז יענקל שואל: "רגע, מה אמרת, שקוראים לך ישראל מנדלוביץ. אתה קשור למשה מנדלוביץ?"

כן, משה מנדלוביץ הוא המחותן של השווער שלי! אה, משה מנדלוביץ מחותן שלכם! זה משהו אחר. איי, אני למדתי עם משה מנדלוביץ בישיבה בארה"ב. זה יהודי מיוחד! וכו' וכו'..."

כטוב ליבו של יענקל, בזוכרו את ידידו משה מנדלוביץ, הוא שוב שאל: "אז מה בקשת? – תנור וגז עבור משפחה ברוכת ילדים, נו, אולי תלך להנות מוצרי חשמל, תבדוק מחירים, כמה עולה, ותחזור אלי, אולי נוכל לעזור משהו..."

ממשיך איש שיחי ואומר: "גיס הלך להנות מוצרי חשמל ובדק והשווה מחירים בין שני הנויות, וחזר ליענקל, ואמר לו: יש בידי מחירים, לכמה סוגי דרגות וסוגים של תנורים. זה מתחיל באלפיים שקל ומגיע לששת אלפים שקלים לתנור רהב, בעל קיבולת ואפיה משובחים".

יענקל משתחה לרגע, ואומר: "אלו סכומים שלא השבתי עליהם כלל וכלל לתת. השבתי לתת חלק מהסכום, אבל אם זה באמת כפי שספרת, אולי צריכים לעשות מצוה בשלימות ולשמה את אותה משפחה – אני הולך על זה!"

תביא לי את בעל החנות לטלפון. אני רוצה לשלם על התנור הטוב ביותר שציינת. אני רוצה לקיים את המצוה כראוי. ואני מבקש ממך, אל תספר לי מי היא המשפחה הזאת. אני רוצה לקיים מתן בסתר. אני אתן את פרטי כרטיס האשראי לבעל החנות, ואשלם לו את כל הסכום, ואתה תתן לו את הכתובת לאן לשלוח את התנור..."

"גיס היה המום ולא האמין למשמע הדברים, בקושי הוא הצליח להודות כראוי לאותו יענקל, ובעל החנות כבר שאל אותו את פרטי הכתובת למשלוח התנור".

סיפור מחזק שאירע בימים אלו על כח התפילה וההשגחה פרטית – מיוחד לערב פסח!

אמר הכותב: השבוע ניגש אלי יהודי ת"ה, ידיד קרוב, וסיפר לי בהתרגשות את הנס שאירע בביתו בימים האחרונים. הוא הוסיף לומר לי בהתרגשות: "סיפור זה יכול לחזק רבים במשך כל ימות השנה, אך בפרט בערב פסח! על כן, נא תפרסם זאת, בכדי שאנשים יבינו מה היא כוחה של תפילה ואמונה בהשגחתו הפרטית של הקב"ה, המשיגה על כל בריותיו לזונם ולכלכלם".

וכך מספר בעל המעשה: "התחנתתי לפני כ-20 שנה. וכמו כל זוג צעיר, ההורים קנו לנו מוצרי חשמל בסיסיים: תנור אפיה, מקרר, מכונת כביסה וכו'. ברוך ה' המשפחה גדלה, והתנור האפיה + הכירים ומכערי האש שמעליו, בהם השתמשנו כל כך הרבה שנים, כבר עשו את שלהם..."

התנור כבר עובד רק למחצה לשליש ולרביעי, ולהבות האש כבר חלקם לא נדלקים היטב, כך, שקשה מאד לבשל עליו ולאפות בו כסדר מידי יום ויום וערכי שבתות והגים".

ממשיך איש שיחי ואומר: "זוגתי אשת חיל היודעת את מצבנו הכלכלי הלא פשוט, שקניית תנור וגז חדשים, הוא לא דבר שאנו יכולים לעמוד בו כלל וכלל, מעולם לא אמרה נואש, ובמסירות ניסתה כל העת, להמשיך לאפות ולבשל למרות הקושי והאיטיות הרבה, דבר שגוול שעות רבות, בפרט בערבי שבתות והגים בהם צריכים לבשל ולאפות ככמויות עבור משפחה ברוכת ילדים בלעה"ר".

"אך בשבועות האחרונים, המצב נהיה כבר בלתי סביל, ובהתקרב הג הפסח, אמרה זוגתי, שאי אפשר להמשיך לתפקד כך, הייכים תנור וגז חדשים, בכדי שנוכל לבשל כראוי להג הקרב. אך מה עושים? איך נעמוד בהוצאה זו? הרי על ההוצאות הקטנות של אוכל והקיום הרגיל, אנו נאבקים, אז איך אפשר לחלום על הוצאה של קניית תנור חדש?"

כיהודים מאמינים בני מאמינים, התחלנו אני וזוגתי לעשות מה שאנו עושים בכל העת – ומה שעושה כל יהודי בעת שצריך כל דבר: התחלנו להתפלל ולבקש מבורא העולם הזן ומפרנס ומחיה אותנו כל העת, שישלח לנו תנור וגז חדשים.

"ידענו שיש כתובת אחת! לכל מה שאנו צריכים, ועל כן גם אני וגם זוגתי, בקשנו כל העת מבורא העולם שישלח לנו את מבוקשנו, כי הרי העושר והכבוד מלפניו, והוא מושל בכל, ובידו כח וגבורה לגדל ולחזק ולכלכל לכל!"

"בימים האחרונים, עת כבר התקרב ממש החג, לא אמרנו נואש, והמשכנו להאמין ולבטוח בבורא העולם, שיכול ברגע אחד לתת את הנדרש, כי הוא מלך רב להושיע, ויש בידו אין ספור דרכים לפטור לנו את מצוקתנו, ועל כן המשכנו בדיבורים של תפילה, אמונה וביטחון בבורא העולם..."

וכאן מוגיעה הישועה באופן בלתי צפוי:

"זוגתי שמרבה לשוחח עם אחותה כרגיל, אף סיפרה לה, כמה וכמה פעמים בעת האחרונה על עלילות הגז והתנור המקרטעים, הבלתי נסבלים. וכמו שיהתם של נשים צדקניות, הם תמיד הפטירו זה לזה: "אנו סומכים על הקב"ה שיכול ברגע אחת להושיענו!"

"השבוע, שוחחה זוגתי עם אחותה, ובין הדברים היא עוד פעם שפכה לה את ליבה על החג המתקרב, ועל הישועה שהם זקוקים לו עם התנור והגז..."

"אחותה שסיימה לדבר עמה ונתיקה את קו הטלפון, אמרה לבעלה,

